

L a n d s k a p s n ä m n d e n s framställning
till Ålands landsting med förslag till landskapslag i
anledning av landstingsmannen Herman Mattssons m.fl:s
N:o 3/1932. petition av den 20 februari 1929 om tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen.

Sedan landskapsnämnden, på uppdrag av Landstinget att undersöka behovet av och möjligheterna för stiftandet av en landskapslag i det av landstingsmannen Herman Mattsson m.fl. i petition för den 20 februari 1929 angivna syfte angående tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, den 11 november 1931 inlämnat en framställning till Landstinget, uti vilken landskapsnämnden på däri framhållna skäl hemställt, att berörda petition icke för närvarande måtte till någon särskild åtgärd föranleda från Landstingets sida, har Landstinget efter det sagda framställning i tinget undergått lagenlig behandling, v plenium den 10 därpåföljande december beslutat giva landskapsnämnden i uppdrag att inkomma med förslag till landskapslag om tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, vid vars utarbetande de av petitionärerna framhållna synpunkterna i görligaste mån bör beaktas. Detta beslut har delgivits landskapsnämnden i skrivelse N:o 10 för den 19 januari innevarande år.

Uti sin nästberörda framställning redogjorde landskapsnämnden för sprängämnesinspektörens i riket på sakkunskap grundade uppfattning om d

många opraktiska eller ock onödiga bestämmelserna i rikets gällande förordning angående explosiva ämnen, given den 7 mars 1925, med ändringar av den 9 oktober samma år, vilka förordningar förty enligt hans förmenade icke kunde läggas till grund för en landskapslag i ämnet, varhos landskapsnämnden tillika framhöll, att, enär nya bestämmelser på hithörande område inom de närmaste åren vore att förvänta, med landskapslagens utfärdande lämpligast borde anstå, tills en förhållandena bättre motsvarande lagstiftning förelåg såsom eventuell utgångspunkt för det blivande landskapslagförslaget.

Emellertid framhöll huvudpetitionären vid ärendets behandling i landstinget, att petitionärerna ingalunda velat förringa betydelsen av de säkerhetsåtgärder, som äro nödvändiga vid t.ex. transport och förvaring av explosiva ämnen, men att de främst önskat, att i landskapslag uttryckligen skulle fastslås rätten till ohindrat inköp av mindre mängder sprängämnen samt uppgift å de myndigheter, till vilka befolkningen ägde vända sig i dessa angelägenheter. Även lagutskottet ansåg för sin del, att då petitionen åsyftade lagbestämmelser, som skulle befria innevärdarna i landskapet från skyldigheten att anskaffa tillståndsbevis för rätt att tillhandla sig mindre partier explosiva ämnen för jordbruksändamål och byggnadsföretag på landet, en landskapslag omedelbart kunde stiftas, ävensom att landstinget synes vara att vinna med att avvakta förhållandenas utveckling i riket. Denna uppfattning omfattades jämväl utan diskussion av landstinget.

Vid antydda förhållande och då, såsom landskapsnämnden på grund av sprängämnesinspektörens utlåtande uti ovannämnda framställning påpekat,

fackmannahjälp vid utarbetandet av en fullständig landskapslag på området med nödvändighet behöver anlitas, vilken omständighet även lagutskottet uti sitt i frågan avgivna betänkande N:o 11/1931 för den 18 november 1931 understrukit, har landskapsnämnden för vinnande av tid funnit det vara mest ändamålsenligt att endast föreslå några smärre ändringar uti förordningen av den 4 december 1915 angående tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, vilken förordning jämlikt stadgandet i 10 § självstyrelselagen är gällande i landskapet, till dess landstinget gjort bruk av sin lagstiftningsrätt på hit hörande område. Dessa ändringar äro självfallet betingade av petitionärernas önskningsmål och landstingets i ärendet fattade enhälliga beslut. I nämnt hänseende och med fäst avseende vid de jämförelsevis små förhållandena på Åland och en större möjlighet än annorstädes till personlig kontroll av resp.köpare, har landskapsnämnden velat föreslå, att inom landskapet bosatt känd och pålitlig person finge i affär, som tillsallu håller sprängämnen för jordbruksändamål och byggnadsföretag utan tillståndsbevis få inköpa högst ett kilogram dynamit, tio kilogram krut och högst tjugufem stycken stubbomber med tillhörande knallhattar, men att alla inköp av dylika ämnen utöver nämnda mängder finge ske endast efter utverkat tillstånd härtill av landskapsnämnden.

Med hänsikt till här ovan framhållna sakförhållanden får landskapsnämnden vördsamt föreslå, att Landstinget ville antaga nedanstående

L a n d s k a p s l a g

om ändring av 70 och 71 §§ i gällande förordning angående tillverkning,

försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, given den 4 december 1915.

"På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutat, att 70 och 71 §§ i förordningen angående tillverkning, försäljning, inköp, förvaring och transport av explosiva ämnen, given den 4 december 1915, skola erhålla följande ändrade lydelse:

70 §.

Bevis för inköp av explosiva ämnen utfärdas endast av landskapsnämnden. Dock vare envar inom landskapet bosatt, av försäljaren känd och pålitlig, myndig person tillåtet att i affär, som idkar handel med explosiva ämnen, för jordbruksändamål och byggnadsföretag utan tillståndsbevis inköpa högst ett kilogram dynamit och tio kilogram krut samt tjugufem stycken stubbomber, allt med tillhörande knallhattar.

71 §.

Överlåtelse av explosiva ämnen till större mängd, än vad i 70 § stadgas om inköp utan tillståndsbevis, må äga rum endast med begivande av landskapsnämnden, Dock vare arbetsledare, som erhållit landskapsnämndens tillstånd att innehava explosiva ämnen för visst arbete, berättigad att utan särskilt tillstånd utlämna sådant ämne till person, som är hos honom för ifrågavarande arbete anställd."

Mariehamn den 9 februari 1932.

På landskapsnämndens vägnar:

